

[Ole Bjørn Kraft.]

op, saaledes at man kan faa undersøgt, om ikke en bedre Ordning end den, der i Øjeblikket eksisterer, kan gennemføres.

I alle andre Lande forlænger man i denne Tid Uddannelsesstiden. Man gør det, fordi man ved, at det kræver lang Tid at lære at behandle de moderne, meget indviklede tekniske Vaaben, og at det ikke kan læres paa en Studs. I dette Forslag er man gaaet den stik modsatte Vej. Befalingsmandsforøgelsen har jeg anerkendt, men denne Forøgelse kan ikke rette paa Manglerne, selv om Vinteruddannelsen nok vil give lidt flere Befalingsmænd til Uddannelseshederne.

For Fodfolket, undtagen Garden, Cyklister og Panservognsstyrken, er den samlede Uddannelsesstid skaarret ned med 10 Dage, ved de fleste andre Vaaben med 30 Dage. De to Indkaldelser, der før var paa 25 Dage hver, er reduceret til 20 Dage, og hvor det kan lade sig gøre, er den første Indkaldelse lagt i Forlængelse af Rekruttiden. Den sidste Indkaldelse skal nu finde Sted inden for de første 5 Aar, men de 20 Dage giver ikke nær det fornødne Antal effektive Uddannelsesdage, idet der fraaer Søndage, Iklædnings- og Afleveringsdage m. m., saaledes at Mandskabet kun lige naar at komme ind og faa nogle faa Dages Øvelse, før det skal hjemsendes.

Formaalet med Indkaldelsen er jo at give Mandskabet en virkelig Opfriskning af det lærte og lade de forskellige baade højere og lavere Førere faa Lejlighed til under Feltforhold at føre større Styrker; men ved denne Reduktion tror jeg, at dette let bliver en Illusion. Hvis man ønsker — og jeg skal gerne medgive, at der er adskillige Ting, der taler derfor — i Praksis kun at have een Indkaldelse, bør man skride til en Forlængelse af Rekruttiden og derefter kun tage een Genindkaldelse, f. Eks. paa 30 Dage.

Den af Regeringen foreslaaede Nedsættelse, baade med Hensyn til Uddannelsesstid og Indkaldelse, i Forbindelse med det omtalte Forhold, at Rekrutterne under den første Uddannelse tillige skal forrette Arbejdstjeneste, vil bevirke, at vore Felt-soldater kun faar Militærskarakter, hvilket er saa meget mere beklageligt, som det moderne Materiel, hvad alle ved, kræver fuldt øvede Folk. Derved vil Hæren, Afdeling for Afdeling, blive ringere stillet end sandsynlige Modstandere.

Vi siger til Regeringen, at vi synes ikke, den moralsk kan forsvare en saadan Holdning over for Landets Ungdom, der stiller

sit Liv i Fædrelandets Tjeneste. Statsminister Stauning har gentagne Gange fremhævet som noget, Socialdemokraterne særligt interesserede sig for, at de unge, der kom ind, baade skulde have de rigtige Vaaben og den nødvendige Uddannelse, fordi man ellers ikke kunde forsvare at sende dem ud til de Opgaver, de skal løse. Det er derfor forbavsende, at det ikke har givet sig Udtryk i det Forslag, der her foreligger, og vi vil saa indtrængende som muligt henstille, at der sker en Ændring her. Vi tør under alle Omstændigheder ikke tage Medansvaret for at sende Landets Ungdom i Krig med en saadan Uddannelse.

Hvad angaar Værnenes Anvendelighed, er Bevæbningen, d. v. s. Forsyningen med Udrustning og Materiel, et Hovedpunkt. Jeg skal gerne erkende, at der paa visse Punkter gennem Organisationen af de 5 Gange 2 Mill. Kr. til Materiel er gjort et Forsøg i den rigtige Retning; Fodfolket vil antagelig faa en noget bedre Bevæbning. Men vi vil gerne have nærmere Oplysning om, hvad disse 10 Mill. Kr. skal bruges til, og hvor meget de forslaar.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget synes det at fremgaa, at Fodfolkets tunge Maskingeværer — det vil sige det bedste defensive Vaaben — er forsvundet. Er dette sket med Sagkundskabens Billigelse? Saa vidt jeg er orienteret, har man i de sidste Aar anvendt Millionbeløb til Anskaffelse af disse Vaaben, og jeg vil derfor bede Forsvarsministeren udtale sig nærmere om dette Spørgsmaal, naar han faar Ordet.

Man kan af Bemærkningerne forstaa, at der særlig skal anskaffes Panservogne, dog ikke flere, end 1932-Ordningen forudsatte, Antitankskanoner og Morterer samt visse Ting til den yderligere Motorisering, Motorcykler o. lign., og vel ogsaa det nye Luftværnsbatteri af de 10 Mill. Kr., der her er Tale om. Men, som sagt, om ikke her saa i Udvalget tror jeg det bliver nødvendigt at faa yderligere Oplysninger herom.

I det hele taget er der en Række Omraader, hvor jeg vil forbeholde mig at stille Ministeriet forskellige Spørgsmaal i Udvalget. F. Eks. kan jeg allerede nu sige, at et Spørgsmaal som Fodfolkspionernes Udrustning og Bevæbning vil vi gerne have noget nærmere at vide om, saaledes at vi kan faa at vide, om der virkelig kommer det fornødne moderne Materiel til Stede.

Jeg støtter det ærede Medlem Hr. Brorsen i hans Ønske om Genindførelse af Musikken, hvorom der er kommet stærke Ønsker til Orde fra mange Sider. Ogsaa kendte socialdemokratiske Rigsdagsmænd